

จากรูปที่ 6.16 จะเห็นว่าถ้าหากนำตัวความคุณแบบพีไปใช้กับระบบที่เป็นอันดับหนึ่ง ผลตอบสนองที่ได้จะมีค่าความผิดพลาดในสภาวะคงตัว ซึ่งสามารถลดผลกระทบได้ด้วยการเพิ่มค่าเกนของตัวความคุณให้สูงขึ้น สำหรับการนำไปใช้กับระบบที่มีอันดับสูงกว่านั้นและเป็นระบบชานิด 0 ค่าความผิดพลาดในสภาวะคงตัวก็จะยังคงมีค่าอยู่ และการลดผลกระทบด้วยการปรับค่าเกนของตัวความคุณพีให้สูงขึ้น อาจจะส่งผลให้การพุ่งเกินมีค่าสูงขึ้นได้ ถ้าหากใช้ตัวความคุณร่วมกันระหว่างพีกับไอ หรือตัวความคุณแบบพีไอกับระบบนี้แล้ว ตัวความคุณแบบพีก็จะช่วยขัดค่าความผิดพลาดในสภาวะคงตัว แต่ผลตอบสนองที่ได้จะยังมีค่าพุ่งเกินเหมือนเดิม ถ้าหากใช้ตัวความคุณร่วมกันระหว่างพีกับดี หรือตัวความคุณแบบพีดีกับระบบนี้แล้ว การพุ่งเกินของผลตอบสนองก็จะลดลง แต่ค่าความผิดพลาดในสภาวะคงตัวก็จะยังคงอยู่ ดังนั้นถ้าหากใช้ตัวความคุณร่วมกันระหว่างพี ไอและดี ด้วยการปรับค่าเกนให้เหมาะสมกับระบบนั้นๆ ก็จะได้ผลตอบสนองแบบหน่วงตามที่ต้องการ วิกฤตที่มีค่าพุ่งเกิน เหมาะสมกับระบบนั้นๆ

6.3 การทดสอบหาค่าเกนที่เหมาะสมของตัวความคุณแบบพีไอดี

จากรูปที่ 6.16 จะเห็นว่าการที่จะได้ผลตอบสนองที่เหมาะสมของตัวความคุณแต่ละแบบนั้นขึ้นอยู่กับอันดับและชนิดของระบบเป็นสำคัญ และระบบแต่ละระบบมีค่าเกนที่เหมาะสมต่างๆ กันออกไป ทั้งนี้ยังต้องรวมไปถึงข้อกำหนดคุณลักษณะในการออกแบบด้วย เพื่อให้ได้ผลตอบสนองเป็นไปดังที่ผู้ใช้และผู้ออกแบบพึงพอใจ

การให้ได้มาซึ่งค่าเกนที่เหมาะสมสำหรับระบบทั่วๆ ไปที่อาจจะมีอันดับสูง เป็นเรื่องที่ค่อนข้างยาก ในที่นี้จะนำเสนอวิธีการทดสอบระบบเพื่อหาค่าเกนที่เหมาะสมของตัวความคุณแบบพีไอ ดี ที่เป็นที่นิยมมีด้วยกันอยู่ 2 วิธีคือ

- 1) วิธีการของซีเกลอร์-นิโคลส (Ziegler-Nichols Compensation)
- 2) วิธีการของเชน-ชرون-เรสวิก หรือชี-เอสอาร์ (Chien-Hrones-Reswick or CHR)

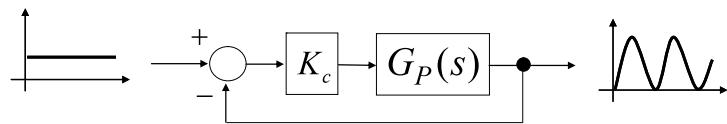
6.3.1 การทดสอบด้วยวิธีการของซีเกลอร์-นิโคลส

การทดสอบวิธีนี้มีขั้นตอนดังนี้

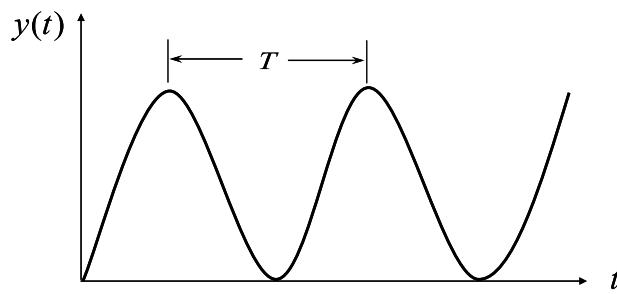
ขั้นตอนที่ 1) ต่อระบบควบคุมเป็นแบบวงรอบปิดด้วยตัวความคุณแบบพีด้วยการป้อนกลับแบบหน่วงด้วย
ขั้นตอนที่ 2) ทดสอบระบบด้วยสัญญาณอ้างอิงแบบขั้นบันได
ขั้นตอนที่ 3) ปรับค่าเกนให้สูงขึ้น จนกระทั่งเกิดผลตอบสนองแบบไม่มีการหน่วง (Undamped) ดังรูปที่ 6.17 และ 6.18

ขั้นตอนที่ 4) บันทึกค่าเกน (K_c) และความเวลาของการแกว่งตัว (T)

ขั้นตอนที่ 5) นำค่าเกนและความเวลาของการแกว่งตัวที่ได้ไปเข้าสูตรเพื่อหาค่าเกนที่เหมาะสมสำหรับตัวความคุณแต่ละแบบ

รูปที่ 6.17 การทดสอบระบบด้วยวิธีการของซีเกลอร์นิโคล

รูปที่ 6.18 ลักษณะของผลตอบสนองที่ได้

นำค่าเกนและค่าบเวลาของการแก่วงมาเข้าสูตรเพื่อหาค่าเกนที่เหมาะสมของระบบควบคุมพีไอดี ตามฟังก์ชันถ่ายโอนนี้

$$G_C(s) = K_P + \frac{K_I}{s} + K_D s$$

หรือ

$$G_C(s) = K_P \left(1 + \frac{1}{T_i s} + T_d s \right)$$

โดยที่

$$K_I = \frac{K_P}{T_i}, \quad K_D = K_P T_d$$

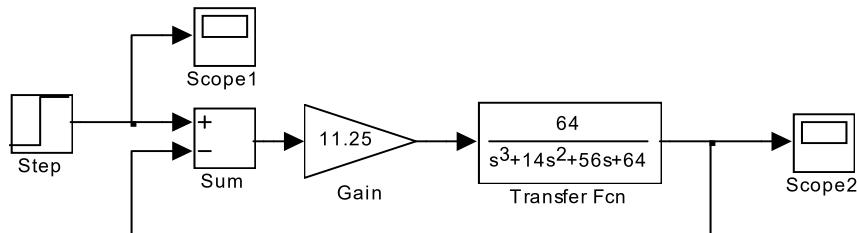
ค่าเกนที่เหมาะสมสำหรับตัวควบคุมแต่ละแบบเป็นดังตารางที่ 6.1

ตารางที่ 6.1 ค่าเกนที่เหมาะสมตามวิธีการของซีเกลอร์นิโคล

	K_P	K_I	K_D
<i>P – Control</i>	$0.5K_c$		
<i>PI – Control</i>	$0.45K_c$	$0.45K_c / 0.83T$	
<i>PID – Control</i>	$0.6K_c$	$0.6K_c / 0.5T$	$0.6K_c \times 0.125T$

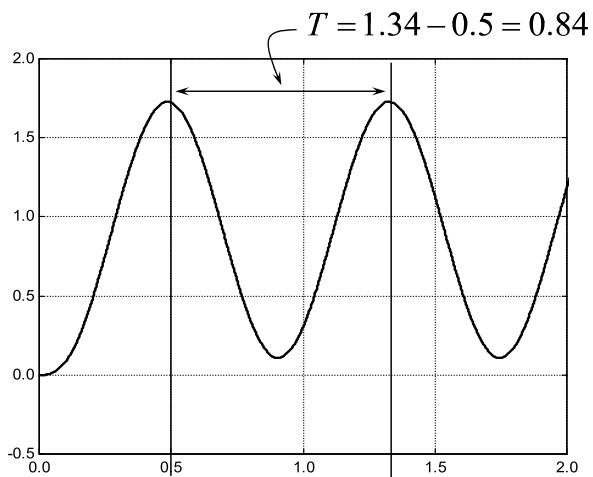
ตัวอย่างที่ 6.1 การทดสอบระบบด้วยวิธีการของซีเกลอร์นิโกล

ตัวอย่างนี้เป็นตัวอย่างการใช้โปรแกรม MATLAB ช่วยในการทดสอบระบบที่ทราบแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของระบบ เพื่อหาค่าแกนของตัวควบคุมแบบพีไอเด ซึ่งในทางปฏิบัติแล้วอาจจะไม่จำเป็นต้องทราบแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของระบบก็ได้ และการต่อระบบควบคุมแบบพีเพื่อทดสอบนั้น อาจจะเป็นการต่อระบบควบคุมจริงๆเพื่อทดสอบก็เป็นได้

รูปที่ 6.19 บล็อกโคดหรือโปรแกรมการทดสอบด้วยโปรแกรม MATLAB

จากรูปค้านบนเมื่อใช้ค่าแกนของตัวควบคุมแบบพีเท่ากับ 11.25 กับระบบตามสมการพงกชั้นถ่ายโอน จะได้ผลตอบสนองดังรูปด้านล่าง

รูปที่ 6.20 ผลตอบสนองที่ได้จากการทดสอบ

ค่าเวลาของการแก่วงตัว $T=0.84$

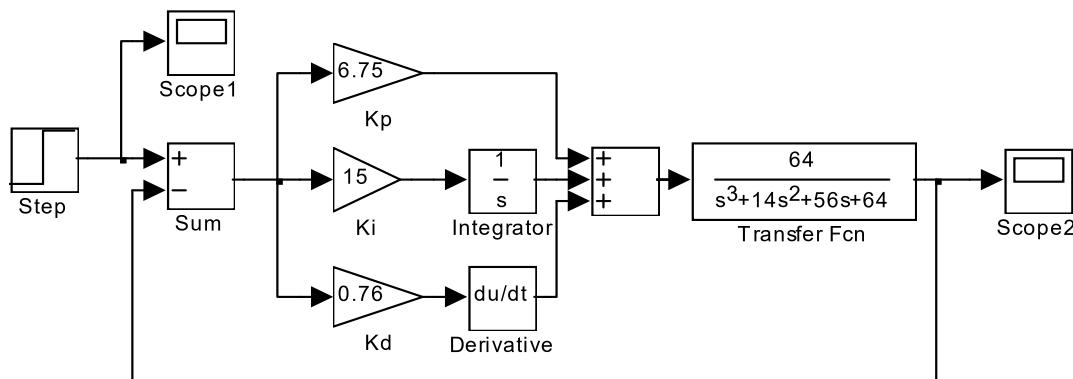
เมื่อเลือกใช้ตัวควบคุมแบบพีไอเดสามารถคำนวณค่าแกนได้ดังนี้

$$K_p = 0.6 \times 11.25 = 6.75$$

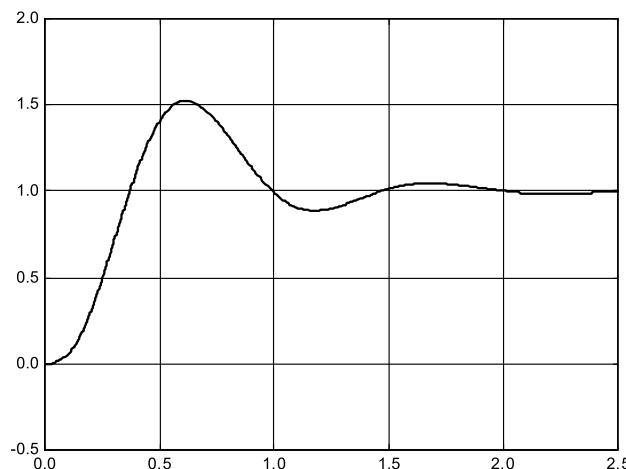
$$K_I = 6.75 / (0.5 \times 0.9) = 15$$

$$K_D = 6.75 \times 0.125 \times 0.9 = 0.76$$

แล้วใช้โปรแกรม MATLAB ทดสอบผลของการใช้ตัวควบคุมที่ได้กับระบบดังกล่าว ตามรูปที่ 6.21 จะได้ผลตอบสนองเป็นดังรูปที่ 6.22

รูปที่ 6.21 ทดสอบระบบที่ได้ออกแบบด้วยโปรแกรม MATLAB

รูปที่ 6.22 ลักษณะของผลตอบสนองที่ได้

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผลตอบสนองของระบบที่ได้จากการทดสอบหาค่าเกณฑ์หมายความด้วยวิธีการนี้จะให้ผลตอบสนองที่มีการพุ่งเกินประมาณ 50% ซึ่งถือว่าค่อนข้างสูง แต่ผลเดียวก็คือจะได้ผลตอบสนองที่มีความเร็ว

ข้อจำกัดของการทดสอบระบบด้วยวิธีนี้คือ ใช้ได้กับระบบที่มีผลตอบสนองแบบไม่มีการหน่วงเท่านั้น สำหรับระบบที่ไม่มีผลตอบสนองแบบนี้ สามารถใช้การทดสอบด้วยวิธีการของเชนกรอนเรสวิกแทนได้ แต่ผลตอบสนองที่ได้จะมีค่าการพุ่งเกินต่ำกว่านี้